

LBRIS

We know
books

**...Și adevărul
vă va elibera
vol. 2**

DAVID ICKE

Copyright © 2009 Editura DAKSHA

Toate drepturile aparțin în exclusivitate editurii DAKSHA.
Este interzisă reproducerea oricărui fragment fără acordul
scris al editurii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ICKE, DAVID

... și adevărul vă va elibera/ David Icke ; trad.: Mihaela
Georgescu. - București : Daksha, 2009-
2 vol.
ISBN 978-973-1965-07-9
Vol. 2. - 2009. - ISBN 978-973-1965-09-3

I. Georgescu, Mihaela (trad.)

327.88

Traducere: Mihaela Georgescu
Redactor: Lidia Buțu
Copertă: Gabriela Popa

Daksha
Contact & comenzi:
0726.334.721
comenzi@edituradaksha.ro
www.edituradaksha.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1	<i>Cum au păcălit datoriile.....</i>	7
CAPITOLUL 2	<i>Mâna ascunsă.....</i>	60
CAPITOLUL 3	<i>Statele cu un singur partid.....</i>	143
CAPITOLUL 4	<i>Fascismul psihologic.....</i>	217
CAPITOLUL 5	<i>Cult sau păcăleală .....</i>	259
CAPITOLUL 6	<i>Satul global .....</i>	285
PARTEA A DOUA	<i>Libertatea .....</i>	306
CAPITOLUL 7	<i>Noi suntem Paznicii Închisorii .....</i>	307
CAPITOLUL 8	<i>Libertatea numită iubire .....</i>	339
CAPITOLUL 9	<i>În sfârșit liberi .....</i>	358
CAPITOLUL 10	<i>Vă iubesc, doctore Kissinger!.....</i>	380
	<i>Post-scriptum.....</i>	388
	<i>Bibliografie.....</i>	390

Cum au păcălit datoriile

Dacă nu vom studia trecutul sistemului monetar mondial, ne va fi imposibil să înțelegem conspirația globală. Acest trecut nu este prezentat în școli, iar adevărul despre aceste lucruri nu va fi spus de vreun economist bine îmbrăcat sau de vreun corespondent tv. Unii nici nu știu ce se petrece în jurul lor întrucât au fost învățați de către sistemul educațional să creadă tot felul de prostii, iar alții preferă pur și simplu să nu știe. Fundațiile manipulării realizate cu scopul obținerii unui guvern mondial, a unei armate globale, a unui sistem bancar și a unei monede unice, sunt clădite pe marea scamatorie pe care noi o numim sistem bancar. Odată ce oamenii înțeleg modul de funcționare a acestui sistem, va fi simplu de înțeles cum un număr redus de persoane pot controla viețile celorlalți.

După cum spuneam și în primul volum, băncilor li se oferă puterea de a crea „bani”, de altfel inexistenți, cunoscuți sub numele de credit. Acest lucru nu îi costă nimic, dar în momentul în care creditul este adus în existența teoretică, banca poate începe să perceapă dobândă. Acesta este sistemul care controlează viețile tuturor. Dar lucrurile nu se opresc aici. Atunci când faceți un împrumut, banca va crea un „credit” de mărimea împrumutului, să spunem 20.000 de lire. Teoretic aceștia sunt bani „noi”. Dar de restituit veți fi nevoiți să restituiți nu doar cei 20.000 de lire, ci și dobânda pentru acești bani. Dobânda nu a fost „creată” de bancă, dar ea trebuie să vină de undeva. Deci, de unde? Din sumele și creditele ce se află deja în circulația mondială.

În acest mod, încă de la apariția acestui sistem nebunesc, adevărata avere a planetei a fost absorbită în interiorul sistemului bancar sub forma dobânzilor plătite pentru credite de către persoane fizice, de firme și de guvern. Acest lucru a permis împrumutarea unor sume din ce în ce mai mari de bani inexistenți, pe baza averilor reale, adâncind lumea din ce în ce mai mult în datorii. Avera și capacitatea acordării de credit pe care aceștia au acumulat-o este dincolo de înțelegerea obișnuită, mai mare chiar și decât cea a Statelor Unite, ei deținând aproape fiecare țară din lume. Bancherii au folosit acest munte de avere și credit pentru a cumpăra și controla companii petroliere globale, corporații multinaționale de toate tipurile, mass-media, companii de armament, companii farmaceutice, politicieni, „consilieri” politici și aproape orice altceva ce au nevoie. Totul este controlat de aceiași oameni! Ei ascund acest adevăr în spatele unor organizații de fațadă, al companiilor și directorilor-marionetă ai acestora, fiind sprijiniți în dorința lor de a păstra secretul de către patetica mass-medie și de către sistemul educațional. Familiile Rockefeller și Rothschild controlează o rețea fantastică de bănci, companii petroliere, corporații multinaționale, linii aeriene și o sumedenie de alte organizații. Banca Chase Manhattan, deținută de Rockefeller și Rothschild, deține suficientă putere pentru a putea stimula de una singură o panică financiară globală. În 1995, Banca Chase a fuzionat cu Banca Chemical, care deja absorbise compania Manufacturers Hanover. Concentrația de putere este incredibilă. Dar adevărații coordonatori ai acestor imperii sunt ascunși de ochiul public prin intermediul oamenilor de fațadă, trusturilor, fundațiilor și companiilor. Abilitatea familiei Rockefeller de a-și ascunde puterea este fenomenală. Dar, în ceea ce privește familia Rothschild, această abilitate este de-a dreptul genială. În special după cel de-al Doilea Război Mondial, ei au urmărit promovarea imaginii în decădere a unei puteri ce operează în afara ligii majore. Nimic mai neadevărat! Ei sunt, de fapt, liga majoră, alături de alte elemente ale Elitei Globale.

Conform cercetătorului Noii Ordini Mondiale, Eustace Mullins¹, familia Rothschild folosește codul de „City” și „First City” în America de Nord pentru a indica băncile aflate sub influența lor, denumirea provenind de la „City of London”. El spune că în această categorie sunt incluse First City Properties, First City Financial Corporation of Vancouver, First City Trust of Edmonton și First City Development Ltd, care toate sunt patronate de Samuel Belzberg. Potrivit lui Mullins, mare parte a coordonării este realizată prin intermediul Rothschild Inc., din Rockefeller Plaza, New York. Familia Rothschild mai operează, de asemenea, și printr-o companie canadiană numită PowerCorp, care are legături cu grupul Hollinger, imperiul publicistic canadian condus de elitistul membru Bilderberg, Conrad Black. Grupul Hollinger controlează o serie de publicații în întreaga lume, aici fiind incluse și ziarul londonez *Telegraph*, avându-i drept consilieri internaționali pe Henry Kissinger și lordul Carrington, președintele Grupului Bilderberg, fost ministru britanic și văr al familiei Rothschild. Cei doi au și propria lor companie numită Kissinger Associates. Aceste conexiuni ascunse din domeniul bancar, politic și mediatic permit indivizilor aflați la putere să promoveze aceeași politică prin intermediul unor instituții și organizații care aparent nu au nicio legătură.

Controlând crearea creditului, bancherii pot cauza creșteri sau prăbușiri economice, pe plan național sau internațional, în funcție de ceea ce își doresc și potrivit scopului pe care îl urmăresc. Depresia economică nu este cauzată de prăbușirea cererii de bunuri și servicii. Nu oamenii decid că nu mai vor servicii sau bunuri. Depresia economică apare atunci când nu există destule hârtii sau „bani” electronici în circulație pentru a plăti acele servicii sau bunuri. Și oare cine controlează cantitatea de bani (credit) aflată în circulație? Băncile. Dacă ele vor să cauzeze depresii economice pentru motive ulterioare, așa cum s-a petrecut în Germania antebelică și în SUA, vor lua o serie de măsuri ce vor reduce cantitatea de bani aflată în circulație. Reduc numărul împrumuturilor pe care le acordă și măresc rata dobânzilor.

Acest lucru aduce o recompensă uriașă marilor bănci (ale Elitei Globale). Oamenii trebuie să plătească în continuare dobânzile pe împrumuturile realizate înainte de colapsul economic instrumentat, iar dacă nu reușesc să facă acest lucru, băncile le vor lua proprietățile măbind astfel de mii de ori numărul de ferme, afaceri și case pe care le dețin. Iar cei care continuă să-și plătească datoriile, scot din circulație cu fiecare rată plătită din ce în ce mai mulți bani, care nu sunt reintroduși în economie, lucru ce duce la agravarea depresiei.

Acest proces de reducere a banilor aflați în circulație și cauzarea depresiilor economice poate fi observat mai tot timpul. Economiiștii, politicienii și corespondenții economici spun că toate acestea fac parte din „ciclul economic”. Prostii! Depresia economică teribilă din anii '30 în care au murit de foame bărbați, femei și copii, deși mâncare era din belșug, a fost cauzată de bănci care au retras bani din circulație, refuzând să mai acorde împrumuturi. Oamenii ar fi mâncat, dar nu își permiteau să mai cumpere produse întrucât banii fuseseră scoși în mod artificial din circulație. Voi lăsa un „om de interior” să rezume întreaga situație pe care eu am descris-o. Robert H. Hemphill, manager de credit la Banca Federal Reserve din Atlanta, a spus:

„Acesta este un adevăr uimitor. Noi suntem complet dependenți de băncile comerciale. Cineva trebuie să împrumute fiecare dolar pe care îl avem în circulație, în numerar sau credit. Dacă băncile creează cantități ample de bani sintetici, atunci suntem prosperi. Dacă nu fac acest lucru, murim de foame. Noi suntem lipsiți de un sistem monetar permanent. Atunci când vedeți imaginea de ansamblu, absurditatea tragică a poziției noastre fără speranță este incredibilă, dar lucrurile chiar așa stau. Acesta este cel mai important subiect asupra cărora oamenii inteligenți ar trebui să reflecteze. Civilizația noastră actuală se poate prăbuși în orice clipă dacă această situație nu este înțeleasă, remediindu-se astfel defectele.”

Oamenilor li s-a spus că nu există bani pentru a se

construi case și nici pentru a hrăni populația. Dar, brusc, atunci când a venit timpul războiului Elitei Globale, resursele financiare folosite în finanțarea lui Hitler, a Japoniei și în efortul de război al SUA și al Marii Britanii, au fost nelimitate. Oamenii spun că întotdeauna se găsesc bani pentru a susține războaie. Bineînțeles că există bani, pentru că bancherii care controlează economia mondială își doresc aceste războaie. Ei nu doresc oameni cu case, cu burțile pline și educați, deoarece asta ar face controlul lor mult mai dificil. Depresia din anii '30 nu a fost încheiată de supraevaluatele politici „New Deal” ale lui Franklin Roosevelt, ci de bănci, care au repus în circulație banii necesari finanțării războaielor create. Aceasta este realitatea vieții pe Pământ:

Nu este necesar ca oamenii să trăiască în frig, în foamete, fără case sau în sărăcie. Toate acestea sunt provocate de lipsa bucaților de hârtie și a numerelor electronice numite bani ce se află în circulația mondială și de dobânzile încasate pe ele. Am putea să schimbăm toate aceste lucruri chiar azi, dacă s-ar dori acest lucru.

Sistemul financiar mondial și politicile de boom și de cădere economică sunt controlate doar de treisprezece persoane – membrii Comisiei Internaționale Bancare de la Geneva, din Elveția, care a fost înființată în numele Elitei, în anul 1972, de către David Rockefeller. Comisia este formată din câte doi membri ai Rezervei Federale SUA, ai Băncii Angliei, ai băncilor centrale din Germania, Franța și Elveția și câte un membru din Olanda, Austria și Scandinavia. Deține propriul serviciu de informații cunoscut sub numele de Cei Patru I, Institutul de Inteligență și Informație Internațională. Elita bancară este controlată de familia precum Rothschild, Rockefeller (Rockendfelder), Bilt și Goldberg. O altă instituție conectată cu Comisia este Banca Aranjamentelor Internaționale (BIS), aflată de asemenea în Elveția, care este centrul rețelei financiare deținute de Elită. BIS ajută la coordonarea politicilor băncilor centrale naționale, cum ar fi Rezerva Federală a Statelor Unite, cartelul bancar privat care decide politicile economice și rata dobânzilor în Statele Unite, indiferent de ceea ce cred

despre el președinții și politicienii marionetă (fig. 1).

„Fed”-ul nu are membri în consiliul director al BIS, dar ceea ce contează este coordonarea ce are loc în mod neoficial. Rezerva Federală își trimite reprezentanți la toate întâlnirile BIS și subscrie la acțiunile acesteia.³ Mare parte a oamenilor din America nici nu realizează faptul că Rezerva Federală este o organizație privată. Ei sunt de părere că: a) guvernul nu este atât de prost sau de corupt încât să permită unui cartel bancar privat să conducă țara (greșit!) sau că b) cuvântul „Federal” presupune apartenența la guvern (la fel de greșit!).

Termenul Federal este folosit de multe organizații ale Elitei din SUA pentru a crea iluzia apartenenței la guvern. În Marea Britanie, ne este vândută iluzia că Banca Angliei este naționalizată aflându-se astfel sub controlul guvernului. Banca

Piramida bancară

Conștiința Paznicul Închisorii (A Patra Dimensiune)

Figura 1

Angliei este unul din punctele centrale ale rețelei financiare deținute de Elită. Ea era controlată de Imperiul Rothschild pe vremea când era oficial o bancă privată, continuând să fie controlată de Elita Globală și după ce a fost naționalizată de către guvernul laburist postbelic, devenind o bancă privată neoficială.

Prima acțiune a cancelarului Partidului Laburist, Gordon Brown (Bil), la scurt timp după asumarea funcției în mai 1997, a fost de a permite Băncii Angliei să impună rata dobânzilor asemenea Rezervei Federale, mișcare pe care o încercase și cu doi ani mai devreme.⁴

La câteva zile de la intrarea în funcție, el a reușit să facă acest lucru. Eddie George, guvernatorul Băncii Angliei, este un fost director al Băncii Aranjamentelor Internaționale, aflată sub controlul Elitei dar și al Fondului Monetar Internațional (FMI).

Întregul castel de nisip și controlul rasei umane se bazează pe încasarea de dobânzi. Subiectul dobânzilor este crucial. Bani nu au nimic rău dacă sunt folosiți ca formă de schimb pentru bunuri și servicii. Pericolul apare însă atunci când sunt percepute dobânzi la niște bani care în mare nici nu există. Atunci se pot face mult mai mulți bani prin manipularea bucăților de hârtie și a numerelor electronice decât prin producerea de bunuri și servicii esențiale pentru oameni, atunci când sunt cerute. În cazul perceperii de dobânzi, banii îi urmăresc pe cei care au deja bani și îi ignoră pe cei care nu au. Diviziunea socială și financiară prezentă în lume este cauzată de încasarea dobânzilor. Producția se supune lăcomiei, nu nevoii, iar cei bogați devin mai bogați, pe când cei săraci devin mai săraci. Deseori, nu costul unei case îi împiedică pe oameni să-și cumpere un cămin, ci faptul că, pentru a avea dreptul de a locui într-o casă, trebuie să plătești de trei sau patru ori valoarea ei.

Un pliant referitor la ipotecă, tipărit de Banca Națională Westminster, îmi spune că, dacă fac un împrumut de 50.000 de lire, voi plăti înapoi 152.000 de lire, prețul a trei case, pentru a cumpăra doar una. Iar pe fața fluturașului au tupeul să scrie:

„Banca Națională Westminster, Suntem aici pentru a face viața mai ușoară.” Imaginați-vă ce transformări ar avea loc dacă oamenii ar putea plăti împrumutul făcut pentru casă (fără dobândă) într-o perioadă de 25-30 de ani. Costul unei ipotechi și al unui drept uman de bază (o casă) ar scădea cu două treimi. Constructorii ar continua să fie plătiți, plata lor făcându-se din prețul de capital. Furnizorii de materiale ar fi în continuare plătiți pe aceleași considerente. Singura persoană care nu ar câștiga nimic ar fi bancherul, care în prezent face o avere din fiecare vânzare de casă. Constructorii dau faliment iar oamenii dorm pe străzi pentru a permite câtorva bancheri să devină mai grași, mai bogați și mai puternici. Nu există niciun motiv pentru care un guvern să nu poată tipări bani fără dobândă și să nu poată împrumuta bani fără dobândă oamenilor cu scopul de a construi case, adăugând poate doar o mică sumă la returnare pentru a se acoperi astfel costurile administrative. Singurul lucru care se opune acestui algoritm este lipsa dorinței din partea politicienilor și a partidelor controlate de Elită sau de manipulatorii ei economici. Taxele ar putea fi reduse dramatic sau chiar eliminate dacă guvernele noastre – cu alte cuvinte, oamenii – nu ar mai plăti sume de bani fenomenale sub forma dobânzilor pentru banii „împrumutați” de la bănci. Un prieten din domeniul financiar este de părere că pentru fiecare dolar sau liră ce există cash, există (sau mai bine zis *nu există*) 30 de milioane sub forma „creditului” electronic. Pastorul Sheldon Emery descrie foarte bine în cartea sa *Billions for the Bankers, Debts for the People*, acest sistem al creării de datorii:

„Guvernul Federal, după ce a cheltuit mai mulți bani decât cei percepuți din taxe de la cetățeni, are nevoie de, să spunem, 1 miliard de dolari. Întrucât nu are acești bani și Congresul a acordat altcuiva autoritatea de a-i „crea”, Guvernul trebuie să ceară acest 1 miliard „creatorilor”. Dar Rezerva Federală, o corporație privată, nu îi va da pur și simplu! Bancherii vor furniza miliardul de dolari Guvernului Federal dacă acesta este de acord să-l plătească cu

dobândă, deci Congresul autorizează Departamentul Trezoreriei să tipărească 1 miliard de dolari sub formă de obligațiuni SUA, care apoi sunt livrate bancherilor Rezervei Federale. Rezerva Federală plătește costul printării celor 1 miliard de dolari (aproximativ 1000 \$) și face schimbul. Guvernul folosește apoi banii să-și plătească obligațiile. Care sunt rezultatele acestei tranzacții fantastice? Ei bine, sunt plătite facturile guvernului în valoare de 1 miliard de dolari, dar Guvernul i-a îndatorat pe oameni față de bancheri cu 1 miliard de dolari, la care trebuie plătită și dobânda. Zeci de mii de astfel de tranzacții au fost realizate încă din 1913 (când a fost creată Rezerva Federală), astfel că, până în anii '80, Guvernul SUA datora bancherilor peste 1 trilion de dolari la care oamenii plătesc o dobândă de peste 100 de milioane anual, fără a exista speranța achitării sumei inițiale. (În prezent suma este mult mai mare). Aceste datorii vor continua să fie plătite de copiii noștri și de generațiile ce vor urma.

Veți spune: „Acest lucru este groaznic!” Da, este, dar v-am arătat doar o parte a acestui tablou sordid. În cadrul acestui sistem păgân, obligațiunile SUA au devenit bunuri ale bancherilor din Sistemul Rezervei, putând fi folosite ca „rezerve” la „crearea” creditului necesar a acorda alte împrumuturi. „Rezerva” curentă le permite să folosească acele obligațiuni în valoare de 1 miliard de dolari pentru a „crea” credite noi în valoare de 15 miliarde de dolari pentru state, municipalități, indivizi și afaceri. Această sumă, adăugată la cei 1 miliard de dolari inițiali, va forma un „credit creat” de 16 miliarde de dolari, care, odată împrumutată, va aduce dobânzi substanțiale, toate acestea costându-i pe bancheri doar cei 1000 \$ plătiți pentru printarea miliardului inițial! Întrucât Congresul SUA nu a mai emis bani constituționali încă din 1863, pentru continuarea schimburilor și comerțului, oamenii sunt obligați să împrumute „creditul creat” al Bancherilor Monopoly, plătind dobânzi speculate!”⁵

Termenul de „bani constituționali” face referire la Constituția SUA, care spune: „Congresul va avea puterea de a bate monedă și de a regulariza valoarea ei.” Din nefericire,

accidental sau intenționat, Constituția nu spune că doar Congresul și nimeni altcineva va bate moneda și va regulariza valoarea ei. Consecințele acestui lucru au fost sumbre pentru America și pentru întreaga lume: în 1910 datoria Federală era doar de 1 miliard de \$, sau 12,40 \$/ persoană. Datoriile statului și cele locale erau foarte mici sau chiar inexistente; în 1920, la doar 7 ani de la lansarea Rezervei Federale, Guvernul SUA se afla în datorii de 24 de miliarde \$, 228 \$ pentru fiecare cetățean; în 1960 datoria națională era de 284 miliarde \$ sau 1,575 \$ pe persoană; în 1981 a depășit un trilion \$ și a continuat să crească până în prezent. Dacă li s-ar da bancherilor întreaga SUA, oamenii încă ar mai datora vreo două sau trei Americi!⁶ Thomas Jefferson a spus, și nu fără motiv:

„Dacă poporul american va permite băncilor private să controleze emisia de bani, băncile și corporațiile ce vor apărea în jurul lor vor lipsi oamenii de proprietăți, mai întâi prin inflație, apoi prin deflație, până în momentul când copiii lor se vor trezi fără casă pe continentul cucerit de părinții lor.”⁷

În Marea Britanie, guvernul plătea o dobândă de 1 miliard de lire sterline pe an la un împrumut făcut la finalul anilor '60. Până în anul 1993 această dobândă a crescut la valoarea de 24,5 miliarde de lire. Guvernul a făcut împrumuturi pentru a plăti credite anterioare, în timp ce capitalul a rămas descoperit. Comparați cele 24,5 miliarde plătite dobândă, cu cele 33 de miliarde cheltuite pe sănătate în acel an și cu cele 11 miliarde acordate educației.⁸ Nu vă mai plângeți de lipsa manualelor școlare și de clădirile în ruină. Bancherii trebuie să mănânce și ei, nu?

Crearea datoriilor prin intermediul încasării de dobânzi face posibilă apariția unei structuri prin intermediul căreia devine posibilă cucerirea lumii de către o mână de oameni. Bancherii pot acumula și manipula afaceri prin acceptarea sau refuzul acordării de împrumuturi. Un scenariu de preluare a

unei firme sau afaceri este refuzul acordării de către bancherii Elite de împrumuturi afacerilor sau corporațiilor multinaționale vizate. Acest lucru face ca valoarea la bursă a acestora să scadă. În acel moment, prețul acțiunilor scăzând, bancherii cumpără pachete mari de acțiuni la prețuri de nimic. Apoi bancherii se răzgândesc brusc și aprobă împrumutul, crescând valoarea la bursă a companiei respective. Atunci băncile fie vând acțiunile realizând un profit frumos, fie își păstrează influența în cadrul consiliilor administrative. Ce fac băncile atunci când preiau controlul? Se asigură că acele companii vor împrumuta din ce în ce mai mulți bani de la bănci, încât datoriile pe care le vor avea le vor pune cu totul în proprietatea băncilor.

În acest mod marile afaceri, mass-media și alte organizații ajung să fie controlate doar de o mână de oameni. Odată ce dețin mass-media, devine foarte ușor ca adevărul să fie ascuns, răspândindu-se în schimb minciunile necesare pentru a ne păcăli și a ne face să fim confuzi și derutați. Dacă nu vă treziți, copiii voștri vor avea de-a face cu Noua Ordine Mondială la fel ca noi toți. Singura schimbare rapidă a vieților oamenilor poate fi realizată doar dacă se încetează încasarea de dobânzi și dacă guvernele încep să printeze proprii bani, fără dobândă, sau dacă băncile vor fi nevoite să plătească dobândă guvernelor. Președintele Abraham Lincoln începuse să facă acest lucru prin așa-numiții „greenbacks”. El a fost asasinat la scurt timp după aceea de către John F. Booth, un presupus agent al Casei Rothschild, în 1865. Președintele John F. Kennedy a propus să facă același lucru, iar unele bancnote fără dobândă emise de el se află și acum în circulație. El a fost asasinat de către Elită în Dallas, Texas, în 1963.

Un alt truc legat de încrederea în bani este cel al inflației. Ni se spune că inflația este cauzată de prea mulți bani aflați în circulație, în comparație cu bunurile ce pot fi cumpărate. Acest lucru este folosit pentru a justifica retragerea banilor din circulație, fapt ce duce la o „depresie” economică. Acesta a fost un tertip folosit de trioul Volcker – Reagan – Thatcher la începutul anilor '80, când moto-ul era „stoarcerea inflației din